

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 4 krone, za Ogrsko 5 K 50 vin, za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 6 kron, za Ameriko pa 8 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 8 v.

Uredništvo in upravništvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje štev. 3.

Slava Tebi, ki si nas kmete ljubili!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 80— za 1/2 strani K 40— za 1/4 strani K 20— za 1/8 strani K 10— za 1/16 strani K 5— za 1/32 strani K 2 50 za 1/64 strani K 1.—

Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 2.

V Ptuj v nedeljo dne 10. januarja 1915.

XVI. letnik.

Svetovna vojska.

Ruska ofenziva v Galiciji, v Karpatih in na Poljskem povsod vstavljena. — Pred oblegovanjem Varšave. — Položaj ruske armade jako neugoden. — Naši vojaki so med božičem čez 12.000 Rusov vjeli. — Na Srbskem se pripravljajo novi dogodki. — Belgrad zopet obstreljevan. — V Adriji so naši mornarji dosegli lepe uspehe. — Na severnem Francoskem vsi napadi združenih nasprotnikov odbiti. — Turki so dosegli v Kavkazu odločilno zmago nad Rusi.

Rusom se vkljub njih velikanski premoči slabo godi; to priznavajo danes celo že angleški in francoski listi. Z nešteti četami hoteli so prodrati čez Karpate in se združiti z obupanim našim sovražnikom na jugu; obenem so nameravali preplaviti vso Galicijo, zavzeti Przemysl in Krakovo in potem nastopiti obljubljeno pot proti Dunaju in Berlinu... To so bile ruske nakane! Ali kako krvavo so se prevarali! Kakor železni zid vstavlja je naša armada prodirajočo azijsko premoč ob Karpatih in v Galiciji. Pri Przemyslu so prišli že drugi do krvavih glav in Krakova je danes takorekoč iz največje nevarnosti. Obenem pa je slavna nemška armada pod feldmaršalom Hindenburgom na Poljskem udarila z naravnost nedoseženo energijo po Rusih, jih vrgla nazaj in spravila v beg. Ko te vrstice pišemo, se je morda že pričelo oblegovanje poljsko-ruske prestolice Varšave. Ruska premoč gotovo še ni zdrobljena; ali zmagovati polet Rusov je vstavljen in brez upanja so nadaljni njih boji!

Iz Srbije pretekli teden ni dospel važnejših novih poročil. Neka uradno še nepotrjena vest pravi, da je bil Belgrad zopet bombardiran. Vsekakor je pričakovati, da se pričnejo na jugu v kratkem odločilni dogodki, ki bodo strli ošabnost napihnenih kraljemorilcev.

Vesele vesti prihajajo tudi od naše v Tegelthofovem dubu vzgojene hrabre mornarice.

Velikanski bojni in admiralni parnik „Courbet“ francoske flotilje bil je od enega naših podmorskih čolnov dvakrat torpediran in se je tudi potopil. Kakor smo mi na nemško, tako smejo tedaj tudi naši zvesti zavezniki na malo a hrabro avstro-ogrsko mornarico ponosni biti. Tudi na morju je navdušenje za pošteno stvar več vredno nego vsa premoč.

Gigantovski boji na severnem Francoskem, ki jih bije nemška armada zoper združene Francoze, Belgijce, azijsko-afričanske divjake in ljudožrce ter Angleže, niso dospeli še do nobene odločitve. Vendar pa napredujejo Nemci polagoma v železni svoji energiji; vse obupane nasprotniške napade so z lahkimi zavrnili.

Do odločilne zmage, pri kateri je bilo več tisoč Rusov vjetih, dovedlo je turško orožje v Kavkazu.

Povsod prihajajo torej v novem letu lepe vesti. Upajmo, da bode to leto tudi zaželjeni mir po slavni zmagi naših, nemških in turških armad prineslo. Bog z nami!

* * *

Boji ob Bzuri in Rawki. Sicer je položaj na Poljskem neizpremenjen.

Berolin, 31. decembra. (Kor. ur.) Wolffov urad javlja:

Veliki glavni stan, dne 31. decembra:
Vzhodno bojišče: Položaj v vzhodni Prusiji in v Poljski, severno od reke Visle, je neizpre-

menjen. Ob reki Bzuri in vzhodno od nje boji še trajajo. V okolici Rawe napreduje naša ofenziva. Na vzhodnem bregu reke Pilice je položaj neizpremenjen.

Berolin, 1. januarja. (Kor. urad.) Wolffov urad javlja: Veliki glavni stan, dne 1. januarja dopoldne.

Vzhodno bojišče. Na vzhodno pruski meji in na Poljskem je ostal položaj neizpremenjen. Močna megla je ovirala operacije.

Vrhovno armadno vodstvo.

Koliko Rusov je bilo vjetih na Poljskem?

Berolin, 31. decembra. (Kor. ur.) Iz velikega glavnega stana je izvedel Wolffov urad:

Naše na Poljskem se boreče čete, so vjele pri zasledovanju, ki se je razvilo po bojih pri Lodzu in Lowiczu, nad 56.000 sovražnikov in vplenile mnogo topov in strojnih pušk. Celotni plen naše, dne 11. novembra v Poljski započete ofenzive, je torej narastel na 186.000 vjetnikov, nad 100 topov in nad 300 strojnih pušk.

Odbiti ruski napadi v Karpatih, pri Gorlicah in Zaklucynu. — Izpred Przemysla.

K.B. Dunaj, 31. decembra.

Uradno se razglša dne 31. decembra opoldne:

Včeraj so razvijali Rusi živabno delovanje v Bukovini in v Karpatih. Naše čete se drže ob reki Suczaw, v gorenjem obrečju Czeremosca, dalje vzhodno na Karpatskih grebenih, v dolini reke Nagy Ag, pri Ökörmezö, kjer se je včeraj zopet z velikimi izgubami ponesrečil sovražni-

kov napad, severno v gorenjem obrečju Latorceze in severno gorskega prelaza Ussok. Zapadno od tega prelaza nima nasprotnik, ki je tu ustavil svoje prodiranje, nobenih Karpatskih prehodov v svojih rokah.

V prostoru Gorlic in severo-vzhodno od Zaklicyna smo povsodi odbili včerajšnje in tudi v pretekli noči nadaljevalne srčite ruske napade. Ob Nidi je vladal mir. Dalje proti severu naprednje zavezniški napad.

Pred Przemyslom so dohnali, da so bile ruske patrulje oblečene v avstro-ogrske uniforme. Sovražni častniki in moštvo, ki se poslužujejo te nedopustne vojne zvijače, nimajo več pravice do ugodnosti mednarodnih zakonov in običajev.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

Novoletni govor grofa Tisze.

Važne politične izjave ogrskega ministerskega predsednika.

Budimpešta, 1. januarja. (Kor. urad.) Kakor običajno, je sprejel tudi letos na novega leta dan ministerski predsednik grof Tisza člane vladne stranke, ki so mu izrekli svoje častitke. Na nagovor strankinega predsednika grofa Khuena Hedervarya je odgovoril grof Tisza v daljšem velepolitičnem govoru, katerega glavne misli so naslednje:

Proti monarhiji naperjene aspiracije južnega sosedu in agresivnost ruske politike so zakrivilo sedanje vojno. Nas zadene morda ta edina krivda, da smo bili preveč potrpežljivi in da smo pripuščali, da so nam nevarne aspiracije vedno bolj naraščale. Ni res, da smo povzročili vojno za to, da se nam ne bi bilo treba čez par let vojevati pod neugodnejšimi okolišninami. To vojno nam je marveč vsilil sarajevski atentat.

Vojna je izbruhnila. Presenetili smo sovražnike s svojim mogočnim nastopom in dokazali toliko življenske energije, da se je čudil celi svet. Seveda tudi mi smo doživeli presenečenja: sovražnik je takoj od začetka postavil v boj močnejše sile, kakor smo pričakovali. Poleg sijajnih zmag se je večkrat tudi pojavila vojna situacija, ki nam je preprečila sadove naših zmagovitih uspehov. Napredovali smo, pa morali smo se tudi umikati. Boj na severnem bojišču še vedno ni prinesel odločitve, akoravno smo si priborili šanse, ki nas navdajajo z upanjem v končni uspeh. Bolestna presenečenja tudi na južnem bojišču niso izostala. Naše čete so se morale iz Srbije umakniti. Dragi prijatelji, ne boli me toliko strategična neugodnost položaja — saj bomo ta nedostatek skoraj zopet popravili — temveč boli me predvsem to, da je morala naša sijajna, z lovorjem zmage ovenčana armada, ki se je tako uspešno borila z odličnim, nadmočnim sovražnikom, ki je premagovala vse težkoče z bajno požrtvovalnostjo, izgubiti v ožeh sveta svojo slavo, ker se je od nje zahtevalo naravnost nadčloveške čine. Moje srce krvavi pri spominu na to krivico, če pomislim, da je usoda oropala našo armado na tako nepravilen način zaslužnih sadov.

LISTEK.

(Po cenzuriranih poročilih).

Kdo šteje ljudstva... Sedaj se nahajam v taborišču vjetnikov v S. V. nedeljo, dne 15. novembra 1914 sta došla sem dva transporta vjetnikov. S prvim transportom je prišlo nad štiristo Francozov, skoraj sami starejši ljudje, z drugim je pa prišlo okoli petsto mož in sicer Indov, Turkosov in Zuavov. Med njimi so bili tudi ranjenci, ki so jih pripeljali na dveh vozeh v taborišče. Večina vjetnikov je prispela naravnost z bojišča (Niuport-Dixmuiden). V ponedeljek, dne 16., ob 9. je pripeljal poseben vlak 1000 Rusov, nekaj Francozov, med njimi dve ženi. Ženi nista v taborišču, marveč so ji oddali v civilne zapore, ker sta baje opravljali špionažo. Ta transport je prišel iz Lilla.

Sedaj je v taborišču 3100 vojnih vjetnikov in sicer naslednja ljudstva: Francozi, Belgijci, Angleži, Rusi, Turkusi, Zuavi, Indci, afriški jezdec in senegalski zamorci, razen teh je pa tudi mnogo civilnih vjetnikov.

Dalje je prišlo semkaj okoli 200 beguncev iz Izhodne Prusije z vsem imetkom; ti prebivajo v mestni telovadnici. Možje, žene in otroci so nudili sliko gorja. Človeku srce groze zatrepeče, če vidi te obžalovanja

Toda mi nimamo nikakega povoda biti malodušni. Naši vojaki vršijo svojo dolžnost. Če bomo vsi svoje dolžnosti tako izvrševali, kakor armada, potem se monarhiji ne more ničesar zlega zgoditi.

Min. predsednik povdarja na to popolno solidarnost Nemčije in Avstrije v vseh vojaških in političnih vprašanjih. »Pred nekaj tedni sem se o tem osebno prepričal. Potoval sem v nemški glavni stan na inicijativo zunanjega ministra, ne zato, da bi odpravil bogve kakšne težkoče in nesoglasja, ali razrešil konkretna vprašanja, temveč, da se porazgovorim pri neprisiljenih sestankih o vseh važnih vprašanjih, ki se tičejo vojne in dobe po vojni. Spoznal sem, da smo složni v vsem.

Zaupanje v lastno moč in zaupanje v zaveznika nas navdaja z največjimi nadami za bodočnost in nas utrjuje v veri, da bomo še letos mogli zagurati narodu vse blagore poštenega miru in dr. tudi to, da se bo nahajal v bodoče madžarski narod v močnejši, silnejši, lepši in boljši situaciji.

Na zunaj želimo ustvariti trajni mir, neodvisnost velikih in malih držav. Pa tudi na znotraj nam bodo dozoreli lepi sadovi. Madžarski narod je prebil izkušnjo s triumfom ter dokazal, da ima madžarska narodna država privlačno silo, ki združuje tudi vse ostale narode v državi. Vojna bo napravila madžarski narod večji in močnejši.

Dokazala je tudi moč dualizma. Zgodovina je že definitivno odločila vprašanje o strukturi monarhije. Njena sodba je pravomočna. Oui, ki bi se še sedaj vrnil k raznim centralističnim stremeljenjem, bi bil občenevaren blaznež. Državnopravni boji nimajo v monarhiji nobenega prostora več.

Moji dragi, boj še ni končan. — Morda nas čaka še mnogo bridkosti, mnogo izkušenj. Toda navdaja me prepričanje, da usoda ne bo zapustila naroda, ki sebe samega zapušča. V tem velikem boju madžarskega naroda se zanašamo na božjo pomoč. Pričajmo Boga, da podeli našemu narodu še mnogo srečnejših novih let, kakor so bila dosedanja.

Ruska pohlepnost.

Centralni evropski državi Avstro-Ogrska in Nemčija vojujeta v sedanji vojni proti dvema največjima državama, ki ji je kdaj svet poznal. Niti svetovna država Aleksandra Velikega, ne rimsko cesarstvo, ne država Karla V. ni imela toliko obsežnosti, ki jo imata vsaka zase Rusija in Anglija. Angleška svetovna država je vrhutega še za tretjino večja nego Rusija glede obsežnosti zemlje. Ozemlje Anglije je povečini v prekmorskih kolonijah in razmeroma le majhen del se ga nahaja v evropskem teritoriju, dočim tvori rusko veledržavo ogromno nerazkosano ozemlje. Seveda je tudi ta država vzrastla potom pridobitev. Kako se je razvijala ruska država, nam prav interesantno pojasnjuje v »Umschau« dr. Ernst Schulze v številkah.

Okolo leta 1500. je bila tedanja Velika

redne ljudi, ki so bežali pred Rusi z malim imetkom, ki so ga mogli vzeti v naglici s seboj.

Vjet kolega. V dunajskem »Neuer W. Tagblatt« pripoveduje Pavel Busson o zabavici, ki jo je imel štajerski črnovojniki z bradatim vjetim ruskim vojakom. Ta je našemu črnovojniku ugajal. Za tolmača je bil židovski vojak v ruski uniformi; razvil se je na naslednji pogovor: Štajerec: »Vprašaj ga, če ima otroke!« Tolmač: »Dva, pravi, da ima.« Štajerec: »In ali je čevljar!« Tolmač: »Da, čevljar je. Dovolite, na čem poznate to?« Štajerec: »Na palcu. In ali je kaj lačen?« Tolmač: »Lačen, gospod — vsi smo lačni.« Črnovojniki izleče nato kos papirja, v katerem je bilo nekoliko krakovske klobase ter jo da vjetnikom, dasi mu je bilo dragoceno imetje in več kot tri četrtine pravkar prejetega kruha. Hoteč se utegniti zahvaljevanju se je obrnil proč in godrnjal samozavestno pred seboj: »Dva otroka ima in čevljar je tudi.«

Večer v Calaisu. Sven Elvestad, sotrudnik danskega lista »Politiken«, živahno opisuje potovanje iz Londona v Calais. Že v svetovnem mestu Londonu se danes ne more otresti občutka, da zbujata nezaupanje, čim pa stopi na parnik, da bi se prepeljal preko Rokavovega kanala, se mu zdi, da ga obdaja kar ledeno-mrzla atmosfera nezaupnosti.

kneževina Moskovska kontinentalna (celinska) država in ni bila posebno velika; mejila je samo pri Novgorodu na Belo morje. Ozemlje carstva je obsegalo potem ob smrti carja Ivana III. (l. 1505.) 2,300.000 kvadratnih kilometrov, ob smrti carja Petra (1725) že 15,500.000, ob smrti carja Aleksandra I. (1825) 20,200.000 in sedaj (1914) obsega 23,300.000 kvadratnih kilometrov.

Celotno površje te veledržave se je torej v štirih stoletjih podeseterilo. Samo v dobi od 1825. pa do 1890., ko se je Rusija najhitreje večala, je pridobila povprečno na leto 55.000 kvadratnih kilometrov nove zemlje, to je več nego petkratno ozemlje Kranjske! Vrhutega pa je Rusija prodala v tej dobi tudi Aljasko, ki so jo kupile leta 1867. Zedinjene države ameriške za 7,200.000 dolarjev. Ta dežela sama meri 1,400.000 kvadratnih kilometrov. Resnična pridobitev ozemlja je torej še toliko večja nego jo izkazujejo gorenja števila. V tem stoletju je naglo razširjanje ruske države ponehalo in sicer zaradi tega, ker je bilo mogoče osvojati novo zemljo le daleč od središča države. V poslednjih petindvajsetih letih, odkar je Rusija pridobila zadnje pokrajine v srednji Aziji, si ni prisvojila nobene dežele več. Če bi se sedanja vojna iztekla ugodno za Rusijo, bi se stvar takoj spremenila in bi se Rusija najbrže zopet povečala na škodo Turčije in morda tudi Avstro-Ogrske in Nemčije. Omenimo samo še, da se je prebivalstvo Rusije od leta 1772. do 1908. pomnožilo od 14 milijonov na 155 milijonov.

Hindenburgovo armadno povelje.

Berolin, 1. januarja. (Kor. urad.) »Morgenpost« priobčjuje to-le dnevno povelje general-feldmaršala Hindenburga povodom Novega leta:

»Vojaki vzhodnje armade! Koncem leta mi je srčna potreba, da vam izrečem svojo najtoplejšo zahvalo in svoje polno priznanje za to, kar ste v sedaj poteklem času storili pred sovražnikom. Kar ste pretrpeli na pomanjkanju pri silnih pohodih, kar ste dosegli v dolgih, težkih bojih, bo štela vojna zgodovina vseh časov vedno med največja dejanja.

Dneve izpred Tannenberga in pri Mazurskih jezerih, izpred Opatova, Ivangoroda in Varšave, izpred Vloclavka, Kutna in Lodza, pri Pilici, Bzuri in Ravki vam ni mogoče nikdar pozabiti. Z zahvalo Bogu, ki nam je dal moč za taka dejanja, in v trdnem zaupanju na nadaljno njegovo pomoč, hočemo stopiti v novo leto. Zvesti svoji vojaški prisegi, bomo vršili tudi še nadalje svojo dolžnost, da bo naši domovini zagotovljen časten mir. In sedaj krepko naprej, kakor v letu 1914, tako tudi v letu 1915! Živel Njegovo Velikanstvo cesar in kralj, naš milostljivi vojni gospod! Hura!«

Avstrijsko poročilo od ponedeljka.

K.B. Dunaj, 3. januarja. Uradno se razglaša:

3. januarja opoldae.

Komaj se je jel Danec zabavati s sopotnikom, švedskim pisateljem, pa se je že zdelo obema severnikom, da ju venomer opazujejo. Vedno je bil zopet kdo v njihovi bližini, največkrat neki francoski častnik, ki je navidez sicer malomarno gledal po sivi vodi v kanalu, a se večkrat ozrl s sovražno nezaupnostjo na potnika.

Na ladji je bilo na stotine mladih Belgijcev, ki so ubežali na Angleško, pa so sedaj hiteli zopet pod zastave svoje vojske, bolniške sestre, francoski vojniki. Mnogo jih je bilo med njimi izmučenih, bilo je tudi nekaj pijanih. Tupatam so zapeli nekaj kitic marsaljeze. Francoski častniki so mrzlo ogledovali in ocenjevali Belgijce. »V teh pogledih ni bilo pravega sočutja, niti priznanja za to, da se mladina brez domovine zopet vrača na vojno — samo opazovanje.« In Danec je najgloblje občutil, kako huda je bila usoda teh Belgijcev, ki tudi v najugodnejšem primeru ne morejo doseči nič več nego nekako »neusmiljeno usmiljenje«.

Megleni, na dež se pripravljajoči, žalostni novembarski dan je že do mala izginil, ko je ladja pristala v Calaisu. Vse pristanško okrožje je strogo zaprto in samo stražarje vojske vidiva, ki se jim bliskajo bajoneti. Ladja vozi počasi mimo vrste velikih ladij z močno razsvetljenimi okni. Ladje za ranjenice, da se okna z rdečimi križi daleč vidijo. Po mrčnih cestah pohajajo tropi radovednežev. Slikovite postave Indov ali Afrikan-

Zopetni poskusi sovražnika, pretrgati našo vojno fronto zahodno in severno-zahodno od Gorlice, so se izjalovili zopet pod težkimi izgubami za nasprotnika.

Med temi boji, ki so trajali celi dan, so naši vojaki neko hudo branjeno visočino južno Gorlice v naskoku vzeli, neki sovražni bataljon uničili, 1 štabnega oficirja, 4 subaltern-oficirje in 850 mož vjeli ter dve strojni puški zaplenili; k vojnemu plenu spada tudi neki zrakoplov sovražnika, ki smo ga iz zraka postrelili.

Na drugi fronti nobenih dogodkov.

Namestnik generalštabnega šefa:
v. Höfer, fml.

Nemško vojno poročilo od ponedeljka.

K.-B. Berlin, 3. januarja. Wolffova pisarna poroča: Veliki glavni stan, 3. januarja:

Zahodno bojišče: Pred Westende prišlo je včeraj popoldne nekaj od torpednih čolnov spremljanih sovražnih parnikov, brez da bi streljali.

Na vsej zahodni fronti so se vršili artiljerijski boji.

En sovražni infanterijski napad zgodil se je le severno-zahodno St. Menhoulda; bil je pa pod težkimi izgubami za Francoze odbit.

Vzhodno bojišče: Na vzhodnem Pruskem in severnem Poljskem nobene spremembe.

Na Poljskem zahodno Visle posrečilo se je našim vojakom po večdnevnem težkem boju z avzetimi posebno močno utrjeni kraj Borzymov v ruske glavne postojanke. Pri temu so vjeli 1000 Rusov in zaplenili 6 strojnih pušk.

V treh nočnih napadih poskusili so Rusi, pridobiti Borzymow nazaj. Ali njih napadi bili so pod velikimi izgubami zavrženi. Tudi vzhodno Rave prišel je naš napad počasi naprej.

V ruskih poročilih večkrat omenjeni ruski uspehi pri Inowłodzu so gladko izmišljeni. Vsi ruski napadi v oni pokrajini bili so z jako velikimi izgubami za Ruse zavrženi in se jih ni ponovilo.

V ostalem je položaj vzhodno Pilice nespremenjen.

Najvišje armadno vodstvo.

Avstrijsko poročilo od torka.

K.-B. Dunaj, 4. januarja. Uradno se razglša:

V trdovratnih bojih v prostoru južno Gorlice, ki so se odigrali pod najtežavnejšimi vremenskimi razmerami, zasigurali so si naši pridni vojaki z zavzetjem neke važne visočinske linije ugodno podlago za nadaljne dogodke.

V Karpatih nobene spremembe; v zgornji dolini Ung le majhni boji.

cev; prikorakev na trgu žvižgajoč in počóč oddelek škotskih planincev v svojih grozljivih nošah in od druge strani prihajajo z zamolklim korakom batajlon Francozov že v temi. Na ramah nosijo lopate, kopali so strelske jarke.

Nepretrgano odhajajo vlaki iz Calaisa na fronto. S fronte dovažajo predvsem ranjence. Naenkrat zagleda dolgo vrsto ambulančnih voz, čujeva neusmiljeno rjovenje druhal, kliči: »Les Boches! Les Boches!« Ranjeni nemški vojni vjetniki so. Tam leži nekdo na strehi voza, poleg njega sedi francoski reševalec, podpira njegovo glavo in ga začudenog ogleduje. Ko čuje ranjenec kričanje druhal, se mu lice nasmehlja, potem obledi kot prt in zapre oči. In danški poročevalec ne more, da ne bi priznaval, kako naenkrat se je zbudilo v njem sorodstveno sočustvovanje s tujim Nemcem. Morda je prišel daleč s severnega obrežja in »jezilo ga je, da je videl premaganega...«

Otroška ljubezen. V neki bolnišnici v Brnu leži vojak 81. inf. regimenta iz Jemnice pri M. Budweisu. Njegov sinček prosil je mater, da naj mu dovoli, peljati se k očetu. Mati tega seveda vsled velike oddaljenosti ni mogla dovoliti. Neko jutro pa je deček, slabo oblečen, iz hiše izginil in se podal na potovanje v Brno. Po več urnem maršu ob železniški progi posrečilo se je pogumnemu dečku, vstopiti se v neki tovorni vlak in se

Med boji v božičnem času smo na severnem bojišču vjeli 37 ruskih oficirjev in 12.698 ruskih vojakov.

Namestnik generalštabnega šefa:
v. Höfer, fml.

O vrnitvi naših vojakov iz Srbije

piše rezervni lejtnant Rob. Staudinger v nekem pismu, ki ga objavlja »Grazer Tagblatt«, m. dr. to le: Premočni napadi Srbov so pričeli dne 4. decembra. Ta dan stala je avstrijska artiljerija sovražniku v oddaljenosti 800 metrov nasproti. Nazadovanje pričela je pod najtežavnejšimi razmerami. Zemlja je bila tako močvirnata, da smo enkrat za 3 kilometre dolgo pot cele tri dni rabili. Dvanajst dni niso prišli naši vojaki do nobenega nočnega počitka. Ne-pretrgano so trajali boji z zasledujočim sovražnikom, ali vkljub temu smo vse naše kanone rešili. Ako bi ne bilo čez 100 naših konj poginilo, bi se tudi posrečilo, rešiti celi tren. Zdaj gre zopet vsem dobro in polnim zupanjem gledamo novemu boju nasproti...

Vojni poročevalci pri nadvojvodi Frideriku.

Iz vojnega poročevalskega stana poročajo: Feldmaršal nadvojvoda Friderik je sprejel 4. t. m. v poročevalskem stanu zbrane avstrijske, cgrske in tuje vojne poročevalce in umetnike. Poveljnik polkovnik vitez Hoen se je nadvojvodi zahvalil za čast sprejema ter predstavil posamezne gospode. Nadvojvoda je segel vsakemu v roko ter si je dal poročati za katere liste dela vsak poročevalec. Po končani predstavi je nagovoril nadvojvoda navzoče tako-le: Veseli me, da se vam morem danes osebno zahvaliti za letoletna voščila, ki mi jih je polkovnik pl. Hoen prijazno sporočil. Poračbam priliko, da vam izrečem za uspešno delovanje in za lojalno in patrijotično pisanje časopisja svoje posebno priznanje. Upam, da boste tudi v novem letu, ki nam bo, — upam, — prineslo poln uspeh in časten mir, na enako patrijotični način vršili svojo dolžnost. V kratkem boste imeli priliko v skupinah priti v fronto ter tam sami opazovati, kako obdobjanja vredno se drže naše hrabre čete. Prepričan sem, da boste dobili najboljše vtiske ter jih uporabili v dobro skupne velike stvari.

Vojaške rezerve Nemčije in Avstro-Ogrske.

Angleži bahavo kriče, da bodo v kratkem postavili na bojišče 700.000 dobro izvežbah Angležev in 100.000 Kanadcev. S tem hočejo skoro gotovo prestrašiti obe zavezniški državi. Ta strah pa je prazen, ker se Angleži pač ne zavedajo, kakšne rezerve imata Nemčija in Avstro-Ogrska. V Nemčiji pokličejo vsako leto 500.000 mladih mož k prvemu naboru. To število se poveča, ker pridejo oni, ki so bili pri prvem naboru nesposobni, še dvakrat na nabor. Če se potem odštejejo nesposobni, ostane še vedno več nego pol milijona. In ker se je v prvih tednih prijavilo 1.200.000 prostovoljcev, tedaj daleč presega število nemških novincev število angleških. V Avstro-Ogrski so do leta 1912. vvrstili v armado le eno tretjino vseh

onih, ki morajo iti na nabor, ker parlamentarista hotela dovoliti višjega mirovnega stanja. Tako je ostalo do leta 1912., ko sta parlamenta povodno uvedbe dveletne vojaške službe zvišala rekrutni kontingent, od okroglo 130.000 na 200.000 mož. Vsled tega je ostalo vsako leto tisoče in tisoče mladih mož neizvežbah. To je vzrok, zakaj se je zdaj odredilo, da morajo iti še enkrat na nabor vsi oni, ki še niso bili na prejšnjih naborih uvrščeni v armado. Lahko se trdi, da se do reforme brambnega zakona leta 1912 in vsako leto 150.000 do 200.000 mož ni vvrstilo v armado. Če pomnožimo to precejšnje število z 12, ker je bilo 12 letnikov poklicanih k naknadnemu naboru, in če odštejemo umrle, izseljene, bolne, tedaj dobimo število 1.500.000 do 2.000.000. Ti bodo po izvršenem vojaškem izvežbanju poleti leta 1915. uvrščeni v armado. Če bo vojna uprava vso to ogromno število vpo-klicala, ne vemo. Vendar pa je torej jasno, da ima naša monarhija še ogromne rezerve, ki daleč presegajo angleške. In celo Rusija je morala vpoklicati svoje črnovojneke v starosti 40 do 50 let. Z mirnim srcem gledamo torej lahko v bodočnost. In ni je moči, ki bi našo monarhijo prisilila k miru, ki bi ne odgovarjal neizmernim žrtvam, ki so jih doprinesli narodi Avstro-Ogrske in Nemčije.

Šest novih angleških armad.

K.-B. London, 2. januarja (Reuterjevo poročilo). Angleži ustanovili so 6 novih armad, vsaka obstoječa iz treh armadnih korov. Kot poveljniki so bili imenovani: za prvo armado general Haig, za drugo general Smith-Dorrien, za tretjo general Hunter, za četrto general Jan Hamilton, za peto general Leslie-Rundle in za šesto general Bruce Hamilton. — (To so zopet znane Reuterjeve grožnje. Radovedni smo, kako se bodo te nove angleške armade pred nemškimi bajonetami obnesle! Op. ur.)

Velika angleška izguba na morju.

K.-B. Berlin, 2. januarja. Iz Londona se uradno poroča:

Angleški linijski parnik »Formidable« se je danes zjutraj v kanalu potopil. Neka mala križarka je 71 mož posadke rešila, drugi so pa utonili. Kakor se poroča, bil je »Formidable« zadet od torpeda nemškega podmorskega čolna in se je vsled tega potopil.

Parnik »Formidable« bil je leta 1898 zgrajen in je spadal k takozvanemu »Queen«-razredu. Obsegal je 15.250 ton. Oborožen je bil z štirimi 30,5 cm kanoni, dvanajst 15 cm, šestnajst 7,6 cm kanoni in z dvema 4,7 cm kanonoma. Nadalje je imel štiri 45 cm torpedne cevi pod vodo in dve strojni puški. Stroji so imeli 15.600 konjskih sil in so dali parniku hitrosti 18,7 morskih milj (= 34,6 kilometrov) na uro. Parnik je bil 122 metrov dolg, 22,9 metrov širok in 8,5 metrov globok. Posadka je znašala 750 mož, ki so večinoma utonili.

Lepi uspehi na morju.

Dunaj, 2. januarja. Iz popolnoma zanesljivega italijanskega vira poroča »Neues Wiener

fantov skoči iz jarkov in gre bližje, da bi pobrali vsaj ostanke tako strašno ponesrečenih častnikov. Med tem pa nesreča ni bila tako velika. Fantje se niso dobro prišli do onega kraja in že so zagledali poročnika, kako zavno stoji in otepava s sebe zemljo, praporščak je tudi pokleknil in si brisal lice, a bataljonski trobentač je sezul čevlji, potlačil v njega gornji del trobente, da tako izpiha iz nje pesek, a da se ona ne oglasi. Samo stotnika nismo videli nikjer. Izginil je, kakor da bi ga odnesel veter ali požrla zemlja. Ker ni bilo o njem nobenega sledu, so pričeli fantje pregledovati in preiskavati vsled eksplozije šrapnela razrito zemljo. In glej: Bataljonski trobentač zapazi naenkrat stotnikovo peto z ostrugo. Vsi skupaj so sedaj pričeli titi kakor krti po zemlji in čez par minut so odkopali našega junaškega stotnika in na veliko veselje so zapazili, da mu žila še bije. Nato so ga odnesli v njegovo luknjo, mu odpeli ovrtnik ter dali malo vode in žganja. Kmalu je prišel stotnik k zavesti. »Nič, nič, fantje, omotilo me je, področ in zasulu, a sedaj je vse dobro!« je rekel stotnik in si pogladil svoje velike brke. »A sedaj pa zopet vsak na svoj prostor, da ne bode zopet kakega presenečenja!« je zapovedal stotnik in obrnivi se proti poročniku rekel: »No, jaz morem v resnici reči, da sem bil živ zakopan.«

Tagblatt", da se je francoski admiralni parnik „Courbet“, katerega je v moraki ožini Otranto v Jadranskem morju avstro-ograki podmorski čoln „U XII“ torpediral in dvakrat zadel, pred Valono potopil. Francoskega admirala in večino moštva so ostali parniki rešili.

Tudi se poroča, da se je potopil isto tako francoski podmorski čoln „Bernoulli“. Pri otoku Lagosta našli so njegovo telefonsko bojo.

Ta dva krasna uspeha sta za našo hrabro mornarico izredno častna. Pomisliti se mora, da je naš podmorski čoln „U XII“ napadel 16 velikih francoskih parnikov, in si je iz njih srede izbral ravno admiralni parnik in ga uničil.

Podmorski čoln „Bernoulli“ je jako moderni francoski tip. Bil je 51.1 metrov dolg, 5 metrov širok in 3.1 metrov globok. Čoln je imel 7 torpednih cevi, eksplozijske motorje za 840 konjskih sil in hitrost 23.1 kilometrov nad vodo. Moštva je imel 24.

Francoski admiralni parnik „Courbet“ bil je eden največjih in najmodernejših dreadnoughtov francoske mornarice. Zato je njegova izguba velikega pomena. Francosko-angleško brodogejstvo doslej v Jadranskem morju ni doseglo prav nobenega uspeha; samo pa je v taki nevarnosti, da se mora skrivati pred malo, zasmehovano avstrijsko flotiljo!

Lepe turške zmage nad Rusi. Rusi v Perziji popolnoma poraženi.

Konstantinopol, 2. januarja. — Uradno poročilo glavnega stana turških armad poroča:

Naši (turški) vojaki so včeraj mesto Ardaghan zavzeli.

Oddelek naših, v pokrajini Tšuruka nastopivših vojakov prišel je dne 28. decembra pri svojem napredovanju proti Ardaghanu zahodno tega mesta do ruskih vojakov, ki so bili nazaj vrženi. Pod poveljstvom generala Zašen stoječi obrambeni vojaki Ardaghana obsegali so 3000 mož infanterije in 1000 kozakov s 6 topovi in dvema strojnima puškama. Zjutraj dne 29. decembra prišel je turški oddelek v kljub številni premoči sovražnika brez odmora napad na dobro utrjene in z artiljerijo branjene sovražne postojanke. Kravi boj končal je proti večeru z begom Rusov, ki so imeli hude izgube, medtem ko so bile turške izgube le neznatne. Pred svojim begom so Rusi veliki del mesta ter svoje zaloge streliva in živeža zažgali in posest Mohamedancev plenili, one same pa na razne načine mučili. Enemu Mohamedancu so celo oči predrli in mnogo mož in žensk z bajoneti pomorili.

Velike množine streliva in vojnega materiala ter del sovražničkovega tréna padel je v naše roke.

Veslje od ruskega jarma osvojenega prebivalstva je nepopisno. Hrabrost prostovoljcev, ki so se ramo ob ramo s turškimi vojaki borili, mora se posebno hvaliti.

V Perziji kaže se isto udanost pri naših perzijskih bratih.

Dne 29. decembra so naši vojaki skupno s perzijskimi plemeni pri Meyandubabu, 50 kilometrov severno-vzhodno od Sauchulaka, 4000 Rusov, ki so imeli tudi 10 kanonov, popolnoma premagali. Sovražnik je imel čez 200 mrtvih, veliko število ranjenih, v naše roke padlo je mnogo ranjencev, 6 ruskih kanonov ter mnogo pušk, streliva in vojnega materiala. Glasom nekega poročila iz Erzeruma so dospeli tja veliki transporti ruskih vjetnikov.

Nemški mornarji v boju.

Angleži so vstopili v vojno z gotovim zaupanjem, da bodo s svojo mornarico vse nasprotnike na morju kar zdrobili. Pa so se hudo zmotili. Ne samo, da so nemški bojni parniki že opetovano angleško obal bombardirali, so nemški podmorski čolni tudi celo vrsto angleških veleparnikov potopili. Največ škoda pa so prizadeli nemški parniki Angležem na polju trgovine. Posamezni nemški parniki so se v tem oziru tako odlikovali, da bodo v zgodovini te vojne vedno častno mesto zavzemali, tu se gre v prvi vrsti za nemški parnik „Emden“. Ta je glasom poročil angleške morske oblasti potopil tekom vojne skupno 55 sovražnih parnikov, rusko križarko „Semčuk“, francoski kanonski čoln „Mousquet“, dva japonska parnika za prevažanje vojaštva in 51 trgovinskih parnikov in sicer 34 angleških, 10 francoskih ter 7 japonskih. Poleg tega je parnik „Emden“ vpepelil z bombardiranjem indijsko pristanišče Madras. — Kakor znano, bil je potem „Emden“ od velikega avstralskega parnika „Sidney“ napaden branil se je do konca, poškodovan „Sidney“ precej hudo in se sam spustil na skale. Nekaj „Emdenovega“ moštva pa se je rešilo. Vzelo si je veliko barko „Agoche“ na kateri ima tudi 4 strojne puške in nadaljuje zdaj vojno na lastno pest. Tudi parnik za premog „Oxford“ so Nemci vzeli. Tako je nemški strah v velikih Oceanih za Angleže še vedno velik. Pomisliti se mora, da so napravili Nemci Angležem doslej na morju škode za najmanj dve milijardi markov.

Sv. oče in cesar Viljem.

K.-B. Berolin, 2. januarja. Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan. Med cesarjem Viljemom in papežem Benediktom sta se včeraj izmenjali naslednji brzojavki:

„Njegovemu Veličanstvu Viljemu I., nemškemu cesarju. V zaupanju na čustva krščanske ljubezni do bližnjega, ki prevečajo Vaše Veličanstvo, da konča to nesreče polno leto in otvori novo z dejanjem cesarskega velikodušja na ta način, da Vaše Veličanstvo sprejme naš predlog, da bi se med vojujočimi se državami izvršila izmenjava onih vojnih vjetnikov, ki jih je smatrati kot nesposobne za nadaljno vojaško službo. Papež Benedikt XV.“

„Njegovi Svetosti papežu, Rim. Zahvaljujoč se za brzojavko, mi je srčna potreba zagotoviti,

da ima predlog Vaše Svetosti, da se omili usoda za nadaljno vojaško službo nesposobnih vojnih vjetnikov, vso mojo simpatijo. Čustva krščanske ljubezni do bližnjega, ki so narekovala ta predlog, popolnoma odgovarjajo mojim lastnim pričanjem in željam. Viljem.“

NESTLÉ-JEVA 279
MOKA ZA OTROKE

Poskušnje pošlje na zahtevo popolnoma zastoj
Nestle, Dunaj I. Biberstrasse 2. S.

Cenjeni prijatelji!

Politični in gospodarski boji za kmete, obrtnike in delavce postajajo vedno hujši. Od vseh strani se pojavljajo nasprotniki. Vsed tega pa je tudi treba, da si vsakdo nabavi list, ki mu vedno in povsod služi in ki zagovarja ljudske pravice.

„Štajerca“

je tak list, v vsakem oziru neustrašen in pogumen.

Vsak pravi prijatelj ljudstva

bode torej:

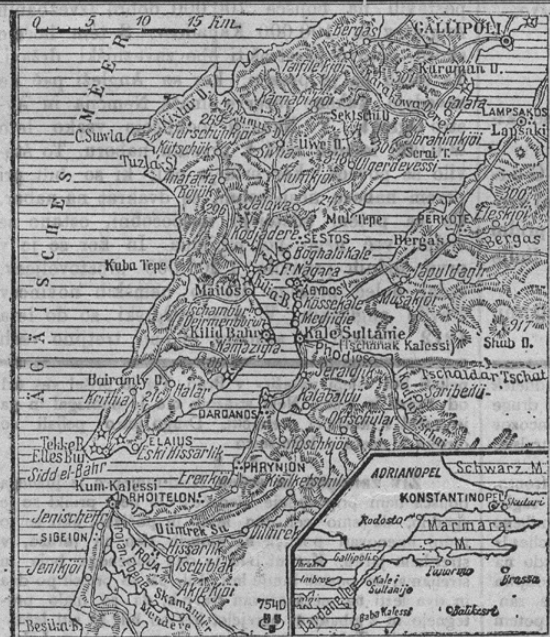
1. „Štajerčev“ naročnik
2. Zahteval v gostilnah, tobakarnah, kavarnah in brivnicah „Štajerca.“
3. Agitiral za „Štajerca.“

Obenem prosimo ob priliki nastopivšega novega polletja vse one, ki so z naročnino zastali, naj jo blagovolijo vposlati!

Vsi na delo za naš list!

Dardanele.

Ker je Turčija stopila v tej velikanski vojni na našo stran, je promet Rusije z Anglijo in Francosko skoraj popolnoma vstavljen. Dokler je bila Turčija neutralna, zamogla je Rusija nemoteno orožje, vojno municijo in drugo blago skozi Srednje morje in Dardanele dobiti. Zdaj, ko je Turčija Dardanele zaprla, se je to nehalo. Velikanske ruske izgube na vojnem materialu se pa morajo nadomestiti. Zato hočejo združeni sovražniki zdaj Dardanele napasti. Že so zbrali tam velikansko angleško-francosko brodogejstvo, obstoječe iz 40 vojnih ladij, med njimi 15 dreadnoughtov. Pa kakor vse kaže, se bode ta napad na izvrstno utrjene morske ožine Dardanel izjalovil.

Die Straße der Dardanellen und ihre Befestigungen.

Trdovratno

pojavi se mnogokrat najmanjše muke revmatizma, gihta ali neuralgije v naših udih in členkih, rujejo, ščipljejo, bodejo in trgajo in zdi se, da jih ne more nobena moč sveta odpraviti. In vendar vemo iz izkušnje, da se revmatične,

gihtične in neuralgične bolečine, trganja v udih, trdi vrat, bodenje v strani lahko odpravi, ako rabimo Fellerjeve bolečine odpravljajoči rastlinski esenčni fluid z. zn. „Elzafluid“. 12 steklenic tega zdravniško priporočenega domačega sredstva stane franko le 6 kron edino pristno pri lekarnarju E. V. Feller, Stubica, Elisabethplatz št. 241

(Hrvatsko). Istotako dobre so kot domače sredstvo zoper motenje prebave, zapiranje in trdem trupu Fellerjeve odvajalne Rhabarbara kroglice z. zn. „Elza-kroglice“, od katerih stane 6 škatljic franko 4 K 40 h.

okose — — —

Kalodont

najboljša

krêma za zobe
stane

od 21. decembra 1914
70 vinarjev.

Nadvojvoda Evgen.

Glavni poveljnik naših v Srbiji nastopajočih vojakov, feldcajgmojster Potiorek šel je iz zdravstvenih oziror v pokoj. Glavno komando

Erzherzog Eugen

na jugu prevzel je zdaj nadvojvoda Evgen, general kavaljerije, katerega sliko danes pri-
našamo.

Trdnjava Krakove.

O naši trdnjavi Krakovi, katera je bila Rusom nekaki cilj, piše „Schlesische Volkszeitung“ m. dr.:

Krakova bila je že od starih časov sem utrjeno mesto, ki je varovalo prehod čez Vislo. Še danes se vidi veliki ostanki starih utrdb, namreč del „Florijanovih duri“, ki so bile leta 1498 zgrajene in ki imajo 7 stolpov. Danes je Krakova seveda po vseh tehnično vojaških predpisih kot močna trdnjava zgrajena. Že naravna lega ob reki in sredi velike skupine gričev napravi mesto jako primerno kot trdnjavo. Skozi stoletja bila je ta trdnjava pozorišče velikih bojev. Vkljub temu je bila Krakova vedno središče živahne trgovine; tu se najde še zdaj neko veliko trgovinsko hišo Bethmann.

Mnogo zgodovinskih spominov zvezanih je s to staro prestolico Poljakov, ki je bila skozi stoletja mesto vladanja, kronanja in pogrebov poljskih kraljev. Krakova videla je napredovanje poljske moči, cvetela je in živel pod krilami belega orla in padla, ko je ta orol omedlel. Šele pod avstrijsko vlado pričela je Krakova nanovo cveteti.

Ednajst stoletij obsega zgodovina tega mesta in znaki se kažejo še danes na njegovem starem obližju. Poljstvo in Nemštvo trčila sta tukaj skupaj; merila sta svoje moči, enkrat v mirnem tekmovalstvu, drugič zopet v hudem boju. Madžari in Tataři plenili in požigali so v tej trdnjavi, črna smrt divjala je v njenem zidovju, Švedi in Rusi napadali so mesto; ali vsi sovražniki niso zamogli življenske moči tega mesta uničiti; kajti Krakova ima srečno lego v plodoviti dolini Visle ob iztoku Rudave in ob velikih proti vzhodu vodečih trgovinskih cestah.

Poljski kronisti pripisovali so ustanovitev mesta nekemu tajnostnemu vojvodi imenom Krok (Krakus), pradedu najstarejšega slovanskega knežjega rodu. Pozneje prišlo je hitro se razvijajoče mesto pod poljsko vlado in je postalo celo glavno mesto Poljske. Že leta 1250 poklical je kralj Boleslaw nemške koloniste in jim dal velike

predprave; podelil jim je in tudi celi Krakovi nemške postave. Wladislaw I. dvignil je Krakovo kot rezidenco in se je pustil leta 1320 tam kronati. Najbolj pa je cvetelo mesto pod njegovim sinom Kazimirjem I. (1333 do 1370). Ta je dal Krakovi trdnjše zidovje. Zgradil je namesto starega lesenega grada velike palače ob Wawelju, ustanovil univerzitetu in onkraj Visle predmestje Kazimierz. Trgovina in delo je cvetelo, velike, skoraj izključno nemške trgovinske hiše nakupile so vsled trgovine z Rusijo velikanske svote, Faggerji, Bethmanni, Vierzingi in Turzizi bili so trgovski kralji v polnem zmislu besede. Na vsak način je dosegla Krakova pod njim in njegovim prvim naslednikom svoj najlepši cvet. Učenjaki in umetniki so obdajali vedno presto! Jagellonov, kraljevi dvor je širil bogastvo, pa tudi izobrazbo po mestu.

Ko se je kraljevi dvor leta 1610 v Varšavo preselil, dobila je Krakova prvi hudi udarec, kateremu so prav hitro še drugi sledili. Vedne švedske vojske uničile so trgovino, težki davki in kontribucije so razrušili blagostanje. Koncem 18. stoletja šlo je mesto, ki je imelo enkrat čez 80 000 prebivalcev, komaj 9-450 prebivalcev.

Pri tretji delitvi Poljske leta 1795 prišla je Krakova v avstrijsko last. Za kralek čas postala je leta 1815 še enkrat samostojna republika za 30 let. Od tedaj pa je del Galicije in last Avstrije.

Zemljevid Galicije.

Avstro-ogrška ofenziva v Galiciji se prav lepo razvija. Rusi so sicer še mnogo novih moči dobili, ali vendar se jim slabo godi. Naše čita-

Karte zu den österreichischen Erfolgen in Galizien und Polen.

telje bode gotovo majhni zemljevid važnih krajev v Galiciji in Karpatih, ki jih poročila vsak dan omenijo, zanimal.

Vojska

divja in nikdo ne ve, kako dolgo bode trajala. V teh resnih časih kaže se pomen društva

„Rdeči križ,“

ki skrbi za ranjence vojne, posebno očitno. Prosimo torej vse, ki imajo čisto srce za našo domovino, da naj

žrtvujejo

za to prepotrebno društvo vsaj malo darilo!

Razno.

Naknadni črnovojniški nabori na Štajerskem se vršijo: 20. januarja v Celju za črnovojnike iz Celja ter iz okrajnih glavarstev Celje in

Brežice; 21. januarja v Celju za črnovojnike iz okrajnih glavarstev Konjice, Ljutomer, Ptuj (tudi mesto) in Slovenji Gradec; 21. januarja v Mariboru za mesto Maribor ter mariborsko in radgonsko okrajno glavarstvo. Pričetek naborov v Celju vsakokrat ob 8. uri zjutraj v domobranski vojašnici, v Mariboru ob pol 9. uri v „Gambrinushalle“ na Schillerjevi cesti.

Odlikovan je bil na severnem bojnem polju sin tukajšnjega knjigotrdca in tiskarja našega lista, gospod Dr. Viljem Blanke, rezervni nadzdravnik pešpolka štev. 7 z zlatim zaslužnim križcem s krono na traku hrabrostne kolajne za svoje požrtvovalne in hrabre čine pred sovražnikom. Vsa čast njemu in njegovi družini!

Toča v januarju. Iz Gradca se od 4. t. m. poroča: Danes zvečer proti 7. uri pričela je pri nas nakrat toča padati. Padala je kakor rženo zrnje debela toča. Pač čudna prikazen sredi zime!

Umor v novoletni noči. Ob izhodu vasi v Gamlicu našli so na novoletni dan zjutraj kočarja Petra Markoviča umorjenega. Poizvedbe orožnikov so dognale, da je Markovič, ki je bil jako mirni človek, ponoči zapustil neko gostilno. Kmalu nato bil je zahrbtno napaden. Sinek z nožem v glavno žilo ga je takoj usmrtil. Na sumu sta dva fanta, od katerega so enega že zaprli. Vzrok groznega umora je baje neko staro hudo sovraštvo.

Tatova. V zadnjih dneh zgodila se je v Beljaku in okolici cela vrsta vlomov. Zdj se je posrečilo policiji, zapreti delavca Johana Lartizara in Valentina Kargla, ki sta te tatvine zakrivila.

Detomorilka. V okrajni sodnji v Ebersteinu zaprli so 28-letno dekle Terezo Pečarnik iz Hochfeistritza. Dekla je po lastnem priznanju pred skoraj enim letom svojega enomesečnega otroka zadavila.

Brezplačno prevažanje za vojake na bojnem polju namenjenih daril, katera zbira in razdeljuje c. in kr. vojno ministrstvo, urad za vojne oskrbe na Dunaju in vojno oskrbovalni urad ministrstva kralj. ogrske deželne brambe. S takojšnjo veljavnostjo do preklica, najkasneje pa do 1. februarja 1915 se dovoli na vseh v obratu c. in kr. avstr. drž. železnice stoječih normalno in ozkotirnih progah za naslednje navedeno blago, ki se odda kot brzovozno blago, brezplačno prevažanje pod sledečimi pogoji: 1. Olajšava se razteza: a) na spodnjo in vrhno obleko vsake vrste, b) tobak vsake vrste, vino, čokolado in kandite (sladkorčke), c) vse blago, ki je namenjeno za osebno uporabo vojakov na bojnem polju. Blago, ki očitno ni sposobno za osebno uporabo vojakov na bojnem polju, je izključeno od brezplačnega prevažanja. 2. Oznacbi vsebine v voznihih listih mora biti že pri oddaji blaga pripisan pristavek: „Darila za vojake v vojski“. 3. Prednjeni in prevzeta po dohodu so pri posluževanju te olajšave izključena. Kot sredna nabiralnica veljajo c. in kr. vojno ministrstvo, vojnookrbovalni urad na Dunaju, nadalje ministrstvo kralj. ogr. deželne brambe, vojnookrbovalni urad v Budapešti, slednji le za pod točko a) in b) imenovane predmete. Pošiljanje naravnih daril je urejeno kakor sledi: 1. Darila za vojake v vojski naj pošljejo darovalci najbližji podružnični nabiralnici, da jih naprej pošlje. 2. Kot podružnične nabiralnice pridejo v poštev: „Nabiralnica naravnih daril vojnookrbovalnega urada“ za slovensko okrožje v Gorici, „Nabiralnica naravnih daril vojnookrbovalnega urada v Celovcu“, „Nabiralnica naravnih daril vojnookrbovalnega urada v Ljubljani“, „Nabiralnica naravnih daril vojnookrbovalnega urada za Trst in Istro v Trstu“, „Nabiralnica naravnih daril vojnookrbovalnega urada v Beljaku“. 3. Večje pošiljke naj naznanijo darovalci, predno jih odpošljejo, c. in kr. vojnomu ministrstvu, vojnookrbovalnemu uradu na Dunaju. Na podlagi teh prijav dobijo darovalci od vojnookrbovalnega urada v svrhu direktne odpošiljave uradno izgotovljene vozne listke, v katerih mora biti napisano c. in kr. vojno ministrstvo, vojnookrbovalni urad na Dunaju kot odpošiljatelj in eno c. in kr. etapno poveljstvo kot sprejemnik.

Koliko časa imajo svojci vpoklicanih pravico do podpore za preskrbo. Svoji vpoklicani dobivajo podporo za preskrbo (če so drugi zakoniti pogoji dani) ves čas, dokler je vpoklicani

zaradi odhoda k vojakom zadržan izvrševati svoj poklic, torej od dneva, ko odrine v vojaško službo in zapusti svoje redno bivališče, pa do vrnitve. Za slučaj, da vpoklicani dezertira ali je sodnijsko obsojen v težek zapor ali še na hujšo kazen, preneha pravica podpore z dnem, ko je vpoklicani dezertiral, ali ko je obostala obsodba pravomočna. Ako je vpoklicani v kakem boju ubit ali če se ga po kaki bitki pogreša, ali če umrje zaradi poškodbe, ki jo je dobil v vojaški službi, ali vsled bolezni, preden je bil odpuščen iz vojaške službe, pristojna podpora svojem še nadaljnjih šest mesecev od dneva smrti ali pogrešenja. Za svojce vojnih prostovoljcev veljajo glede preskrbe iste določbe, kakor za svojce onih, ki so bili uradno poklicani.

Vojne izgube. Po izkazih o vojnih izgubah objavljenih tekom zadnjih dni posnemamo: Izkaz šte. 71 vsebuje 2352 imen moštra in 81 imen častnikov; mrtvih je 390 vojakov, od katerih je 26 častnikov, 47 mož in 5 častnikov je vjetih. Prizadeti so skoro izključno le ogrskega domobranskega polka št. 20 in le neznatno tudi pešpolka št. 7 in 92 ter domobranska pešpolka št. 9 in 26. — Izkaz šte. 72 navaja 3210 imen, med njimi je 113 imen častnikov. Mrtvih je 472 vojakov, med njimi 29 častnikov; vjetih je 124 mož, od teh 6 častnikov. Največ sta prizadeta pešpolka št. 14 in 16 ter tirolski lovski polk šte. 2, nadalje črnovojniški polki št. 3, 6, 27 in 38. — Izkaz šte. 73 prinaša 3527 imen, med njimi je 117 imen častnikov. Mrtvih je 519 vojakov, od teh 28 častnikov, vjetih je 53 mož in 6 častnikov. Največ izgub je imel pešpolk št. 41, potem pešpolki št. 1, 25, 58 in 76, bosansko-hercegovski pešpolk št. 1 in ogrski črnovojniški polk št. 6. — Izkaz šte. 74 priobčje 3568 imen, od teh je 152 imen častnikov. Mrtvih je 607 vojakov, med njimi 34 častnikov, vjetih je 101, od teh 11 častnikov. Prizadet je največ pešpolk št. 36, potem pešpolka št. 27 in 78, lovski bataljon št. 8, domobranski pešpolk št. 34 in črnovojniški polk št. 27. — Izkaz št. 75 navaja 3311 imen med temi je 228 imen častnikov. Mrtvih je 779 vojakov, med njimi 45 častnikov, vjetnikov je 120, med njimi 18 častnikov. — Izkaz št. 76 priobčje 3944 imen, med njimi je 133 imen častnikov. Mrtvih je 517 vojakov, med njimi 31 častnikov; vjetnikov 363, med temi 12 častnikov. Največ je prizadet pešpolk št. 38, potem pešpolki št. 18, 27, 28, 33 in domobranska pešpolka št. 13 in 16. — Izkaz št. 77 vsebuje 3912 imen, med njimi je 177 imen častnikov. Mrtvih 515 vojakov, med njimi 24 častnikov; vjetnikov 366, med njimi 18 častnikov. V prvi vrsti sta prizadeta pešpolka št. 49, 54 in bosanski pešpolk št. 4, potem pešpolki šte. 73, 84, 91, bosanska pešpolka št. 1, 2 in domobranska pešpolka šte. 7 in 15. — Izkaz šte. 78 zaznamuje 3680 imen, 78 je častnikov. Mrtvih je 577 vojakov med njimi 19 častnikov; vjetnikov 115, med njimi 7 častnikov. Najbolj prizadeta sta domobranska pešpolka št. 21 in 28 ter ogrski pešpolk št. 19, potem pešpolki št. 6, 26 in 87, lovski bataljon št. 11 ter ogrski črnovojniški polk št. 11. Izkaz šte. 79 vsebuje 3440 imen, med njimi je 114 imen častnikov. Mrtvih je 602 vojakov, izmed njih je 28 častnikov; vjetnikov 181, med temi 11 častnikov. Prizadet je zlasti tirolski lovski polk št. 2 in tirolski strelci št. 1, nato tirolski polk lovcev št. 3, bosanski pešpolk št. 2, lovski bataljon št. 28 in ogrski domobranski pešpolk št. 28. — Izkaz št. 80 priobčje 2252 imen, med njimi je 77 imen častnikov. Mrtvih je 292 vojakov, med njimi 19 častnikov; vjetnikov je 280, med njimi 7 častnikov. Prizadeta sta v prvi vrsti pešpolka št. 9 in 66, potem domobranski pešpolk št. 36 in črnovojniški polk št. 8.

Dva srbska prijatelja imenom Alojz Vuga in Janez Kancar iz Solkana so v Gorici zaprli in na ljubljanski grad prepeljali.

V Splitu zaprli so nekaj šolarjev 7. razreda hrvatske višje realke.

Veleizdajski letaki. Ljubljanski listi poročajo: V Pragi skušajo neki elementi širiti med prebivalstvom posebne letake veleizdajske vsebine. Poslano je bilo nekaj takih letakov baje tudi že v Ljubljano. Očividno se pospešuje širjenje teh letakov iz ruske strani. Vsakomur svetujemo, če mu pride tak letak v roke, da ga takoj izreči policiji! — (Ker ni izključeno, da

bi se od kake strani poskušalo take veleizdajske letake širiti tudi po Štajerskem in Koroškem, opozarjamo nanje in se pridružujemo navedeni, da se naj take letake takoj, ako mogoče pa tudi njih razširjevalcu policiji ali pa orožnikom izroči. Op. ur.)

Kolera se je pojavila na Selu pri Ljubljani. **Čudni veteranci!** Iz Prage se poroča, da je policija vstavila za 6 tednov izhajanje glasila čeških veterancev.

Wolfsberg na Koroškem postal je danes že do malega — rusinski. Dosedaj se je namreč tam naselilo že 6.500 galskih, večinoma rusinskih beguncev.

V Trbižu so pokopali nekega tamkaj umrlega vojaka, o katerem niso mogli dognati, kdo da je. Vojaka so pred pokopajem fotografirali.

Ženski reldvebel. V Celovcu se nahaja neka strežnica, ki nosi vojaško uniformo s šaržo feldvebela in z znakom Rdečega križa ter pripada gorskemu kanonirskemu regimentu št. 3. V sanitetni družbi na bojišču se je tako odlikovala, da je bila povišana za feldvebela. V kratkem odide zopet na bojišče.

Uboj v pijanosti. Dne 26. decembra zvečer pijančevala sta v neki gostilni v Sv. Barbari v Halozah čevljar Štumberger in posestnik ter čevljar Janez Podhostnik, oba iz Gradiša doma. Podhostnik, ki je bil močno pijan, vzel je Štumbergerju steklenico z žganjem iz žepa in je žganje izpil. Vsled tega prišlo je do prepira in končno je dobil Podhostnik udarec po glavi. Proti pol 10. uri zvečer zaonstila sta oba gostilno. Na cesti napadel je Štumberger nakrat Podhostnika in ga udaril s sodarskim kladvom tako kudo po glavi, da se je ta takoj na tla zgrudil. Napadalec pričel je Podhostnika zdaj neusmiljeno obdelovati. Prizadel mu je razne težke rane na glavi in ga pustil potem nezvestnega na cesti v snegu ležati. Tam so ga ljudje 27. decembra zjutraj v krvi našli. Prenešli so ga v hlev gostilne, kjer je umrl. Ubijalca Štumbergerja so še isti dan aretirali in potem pristojni sodnji oddali.

Na razna vprašanja naznanjamo tem potom, da letos „Štajerčevega kmetskega koledarja“ zaradi iz vojne sledečih težav in razmer nismo izdali. Prihodnje leto upamo koledar, ki se je tekom let tako priljubil, zopet izdati.

Mrtvega našli. Iz Sv. Mohorja na Koroškem poročajo, da so našli šolski dečki 63 letnega hlapca Andreja Gaggel v Indersdorfu v tamošnjem potoku mrtvega ležati. Nesrečnež je brčkone ponoči raz mosta padel in utonil.

Zaradi previsokih cen. Kmetška hčerka Ottilija Achatz iz Niederdorfa pri Celovcu je v Celovcu za liter mleka 30 vin. zahtevala. Ker je v Celovcu maksimalna cena mnogo manjša, bila je zaradi pretiravanja cen na en teden zapora obsojena.

Albanska želja Avstro-Ogrski in Nemčiji. „Reichspost“ dobila je od enega najodličnejših in najpomembnejših albanskih dostojanstvenikov v Skutariju ob novem letu sledeče pismo: — „Naj bi Gospod vseh gospodov in armad leta 1915 nemško-avstrijsko stvar tako sodil, da se bomo zamogli kmalu njene zmage veseliti. Mi prijatelji teh dveh nam vedno naklonjenih držav upamo, da ju bomo smeli kmalu kot na cilju stoječe zmagovalce pozdraviti. Bog to daj, Bog to daj! Vam narodom vseh narodov želimo blagoslovjeno novo leto!“

Kaj je potrebno za preskrbo moderne armade? O tem si napravimo lahko sliko na podlagi primere, katero čitamo v listu „Journal de Genève“. Eden sotrudnikov tega lista obiskal je eno francoskih štacij, ki tvorijo središče preskrbovalne službe za francosko armado. Na tej štaciji se mora vsaki dan življenska sredstva za 300.000 mož preskrbeti. Vsak dan se odpelje od tukaj 6 dolgih vlakov, ki so naloženi s kruhom, mesom, zelenjavo, sladkorjem, vinom, kavo, žganjem, tobakom, rižem, ovsem in z drva mi za kurjavo. Teh 300.000 mož perabi vsak dan 1.200 glav živine, med njimi 600 glav govede, in požgejo vsak dan 40.000 kg drv. En sam vlak pelje 270.000 porcij kruha, 37 dvojnih centov sardin in 35 dvojnih centov sira. Vsak dan ima francoski vojak pravico na 15 gramov tobaka, na četrta litra vina in $\frac{1}{4}$ litra žganja.

Eksplodizija v francoski municijski tovarni. Iz Curiha poročajo: Kakor poročajo iz St. Gervaisa na Savojskem, se je dogodila v tovarni za razstreljivo v Cheddeseu, 5 kilometrov od Gervaisa, velika eksplozija. V tej tovarni so izdelovali razstreljivo chenitte, ki je zdaj v velikih množinah izdelujejo za francosko armado. Že nekaj časa izdelujejo tam tudi turpinit, ki ima svoje ime po izumitelju Turpinu. V tovarni je bilo dodaj zaposlenih okoli 500 delavcev. V Genfu govore, da se je zgodil zločin. Tovarna je v zadnjem času dobila do 44 zabojev turpinata za francosko armado. Ker je brzjavna in telefonična zveza s Savojskem pretrgana, prihajajo le počasi poročila iz Cheddesea. Oficielno se poroča, da je eksplodirala ena bomba ter ubila dva delavca. Dognano pa je, da v Cheddeseu ne izdelujejo bomb.

Božič v strelskih jarkih. Vojni poročevalec lista „Vossische Zeitung“ opisuje, kako so se povsod v strelnih jarkih pripravljali za božični večer. Povsod so se videla majhna božična drevesa, ki so jih poslali iz domovine, smreke, po katere so šli v gozd. Indendantura je dala svezje in okraske. Moštvo je bilo povsod dobro razpoloženo. Veliko veselje je povzročila sledeča odredba prestolonaslednika: „Božič na Francoskem, v najožjem stiku s sovražnikom! Te svečanosti mi vsi ne bomo nikdar pozabili. V to svrhu želim vsem članom moje hrabre armade božjega blagoslova, dokler si ne bomo z vojaško srečo bojevniki, ki se zavedajo svoje dolžnosti, izvajali miru, na kar bomo mi in naša ljubljena domovina ponosni. Kakor je moj ded, prestolonaslednik Friderik Viljem, poslal o božiču leta 1870. svoji hrabri armadi, vašim očetom in dedom, tako pošiljam jaz vsakemu posameznemu izmed mojih sobojevnikov kot malo spominsko darilo na skupno božično svečano v času, največjem za Nemčijo, pipo z mojo sliko.“

Nadvojvoda Karol Franc Jožef Avstrija d'Este. Vsled cesarske odredbe z dne 31. oktobra 1914 je prestolonaslednik nadvojvoda Karol Franc Jožef upravičen, da sme za se in za svoje enakorodne naslednike združiti ime in grb rodbine Este s svojim lastnim imenom in grbom. Podlaga tej cesarski odredbi tvori testamentarična odločba nadvojvode Franca Ferdinanda z dne 3. junija 1907. — Nadvojvoda Franc Ferdinand je po smrti vojvode Franca V. Modenskega dne 20. novembra 1875 podedoval z modensko zapuščino, obenem tudi naslov Este in se je od tedaj imenoval s cesarskim dovoljenjem Franc Ferdinand Avstrija d'Este. Šele ko je glede prestolonasledstva prišel na prvo mesto, se je odpovedal, če tudi ne formalno, naslovu Este. Nadvojvoda Franc Ferdinand je svoj čas podedoval po vojvodi Modenskem 80 milijonov goldinarjev z obveznostjo, da sprejme in nosi ime Este, ki bi sicer s smrtjo vojvode Franca V. ugasnilo. Princa, pretendent don Karlos in don Alfonso, sta dobila vsak po en milijon v gotovini, poslednji razentega grad Chlumec na Češkem. Po tragični smrti nadvojvode Franca Ferdinanda ni bilo jasno, v koliko je cela zapuščina obremenjena z modensko substitucijsko obveznostjo, posebno glede posestev Konopišt in Chlumec, ki sta bili kupljeni z denarjem iz modenske zapuščine.

Odlikovanja pri spodnještajerskih polkih. Red železne krone 3. razreda z vojno dekoracijo je pobil podpolkovnik Franc Hossner, pešp. 47., poveljnik 87. pešpolka, dalje major Jos. Degelmann in stotnik Viljem Medicus, pešp. 87.; vojaški zaslužni križec z vojno dekoracijo sta dobila stotnik A. Kos in nadporočnik plem. Koepf, pešp. 87.; cesarska pohvala se je izrekla rez. poročnikom dr. Ivanu Pikušu, Ern. Schmidtju, Adolfu Ödörferju, nadporočnikom pl. Holtzu, E. Holubu, Rudolfu Orlu, Antonu Salvadorju, rez. poročniku dr. E. Karlu in polkovnemu zdravniku dr. Juriju Kreiczaku, vsi pešp. 87.; srebrno hrabrostno kolajno 1. razreda so dobili: narednik Ivan Leskovšek, orožni mojster Iv. Srebotnik, četovodje Fr. Karba, Franz Leskošek, M. Podvičan, Franc Wagner in Juričan, dalje desetnika Angelo Mian in Jakob Škrubej, vsi od 4. bataljona pešp. 87.; od istega bataljona so dobili srebrno hrabrostno kolajno 2. razreda: narednik Jožef Strelec, četovodje M. Fras, Alojz Lisjak, Anton Sikošek, Ivan Smalčič, Jožef Urbanč, Jožef Zej, desetnika Jakob Plejšek, Fr. Vrtič,

poddesetniki Franc Geršak, Simon Hren in Jožef Kragl ter pešec Anton Kunšak; končno je izreklo vrhovno poveljstvo balkanske armade pohvalo sledečim močem 87. pešpolka: štabnemu naredniku Fr. Urchu, naredniku Fr. Rajovcu, četovodjem Hart. Bočku, Fr. Emeršiču, Ivanu Ilijašu, Al. Spindlerju, Jožefu Kančiču in Al. Rakošu; desetnikom Jak. Avsecu, A. Deželaku, Juriju Ferlinu, Maksu Habincu, Sim. Merčniku, R. Lesjaku, Juriju Sekirniku, Iv. Tkaliču, Fr. Vidriču, M. Žuraju, poddesetnikom V. Foglu, Fr. Pavliču, Fr. Ruskerju in Jožefu Škarlovniku, končno peščem M. Belšaku, Petru Kancsinu, Antonu Pesku, M. Vazu, Al. Žabarju in trobentaču Jožefu Koncu. Cesarska pohvala je bila izrečena nadporočniku Vlacu Dietzu, pešp. 26 in srebrno hrabrostno kolajno 1. razreda je dobil narednik Alojz Popelar.

Naša armada in narodnosti, ki jo tvorijo.
V naši pehoti služi 26% Nemcev, 17% Madžarov, 14% Čehov, 5% Slovakov, 9% Poljakov, 9% Rusinov, 9% Hrvatov in Srbov, 7% Rumunov, 3% Slovencev in 1% Italijanov. Pri lovcih služi 46% Nemcev, 6% Madžarov, 14% Čehov, 4% Slovakov, 5% Poljakov, 5% Slovencev, 4% Hrvatov in Srbov, 12% Italijanov, 3% Rumunov in 1% Rusinov. Pri konjenici je 19% Nemcev, 33% Madžarov, 15% Čehov, 13% Rusinov, 11% Poljakov, 5% Hrvatov in Srbov, 2% Slovencev, 1% Slovakov in 1% Rumunov. Pri artiljeriji služi 40% Nemcev, 14% Madžarov, 14% Čehov, 9% Poljakov, 6% Slovakov, 5% Rusinov, 4% Slovencev, 4% Hrvatov in Srbov, in 4% Rumunov. Pri pionirjih je 50% Nemcev, 26% Čehov, 13% Madžarov, 3% Slovakov, 3% Poljakov, 2% Slovencev, 2% Hrvatov in Srbov in 1% Rusinov. Po teh statističnih podatkih služi torej v skupni armadi 29% Nemcev, 18% Madžarov, 15% Čehov, 9% Poljakov, 8% Rusinov, 7% Hrvatov in Srbov, 6% Slovakov, 5% Rumunov, 3% Slovencev in 1% Italijanov. Pri avstrijski vojni mornarici je 46% Hrvatov in Srbov, 27% Italijanov, 10% Nemcev, 7% Madžarov, 5% Čehov, 4% Slovencev in 1% Poljakov.

Bolni Sanatorij Aflenzen
Hofacker (830) Stajersko. Prospekti.

Zadnji telegrami.

(C. k. kor. in brz. urad.)

Avstrijsko poročilo od četrtka.

K.-B. Dunaj, 6. januarja. Uradno se razglasa:

Že več mesecev sem z menjajočim uspehom se vršeci boji in Karpatskem gozdnem gorovju trajajo naprej. Karakterizirajo se kot podjetja manjšega štila v mnogo oddaljenih samotnih dolinah. V zadnjih dneh, okrepcan z novimi močmi, poskusil je sovražnik ob posameznih rekah z napadi na prostoru pridobiti.

Zahodno Uzak prelaza in v vzhodnih Beskidih vlada mir.

Na fronti severno in južno Visle traja od včeraj artiljerijski boj.

Namestnik generalštabnega šefa: pl. Höfer, fml.

Nemško poročilo od četrtka.

K.-B. Berlin (W.-B.), 6. januarja. Iz Velikega glavnega stana se danes dopoldne poroča:

Zahodno bojišče. Francozi so včeraj nadaljevali po načrtu obstreljevanja krajev za našo fronto. Vse eno jim je, da ubijajo s tem svoje lastne vojake; nam škoduje to obstreljevanje malo. — Pri Sonainu in v Argon-

skem gozdu zavzeli smo več sovražnikovih strelskih jarkov, zavrnili razne sovražne napade, vjeli 2 francoska oficirja in čez 200 mož. — Na visočini zahodno Sennheima so se Francozi včeraj zopet vgnezdili; vrgli smo jih pa z bajonetom raz visočine in niso upali nobenega novega napada. 50 planinskih lovcev smo vjeli.

Vzhodno bojišče. Na vzhodni meji in na severu Poljske tudi včeraj nobene spremembe. — Na Poljskem zahodno Visle so naši vojaki več sovražnikovih postojank in vzeli so prodrli do Sucha-oddelka. Vjeli so 1.400 Rusov in 9 strojnih pušk. — Na vzhodnem bregu Pilice je položaj neizpremenjen.

Najvišje armadno vodstvo.

Tarnow zopet naš?

„Nowa Reforma“ v Krakovi poroča: Tarnow so v soboto po jako hudem boju Avstrijci zasedli. Rusi so imeli velikanske izgube.

Ruske izgube do 22. decembra.

Francoski list „Matin“ poroča, da je ruska armada do 22. decembra izgubila 1,165.000 mrtvih in ranjenih.

Ruske izgube v Kavkazu.

List „Tanin“ v Konstantinoplu poroča, da so Turki v dosedanjih bojih v Kavkazu vjeli 15.400 Rusov in jih odposlali v notranje Turčije.

Amerika in Mehika.

K.-B. Frankfurt a. M., 6. januarja. — „Frankfurter Zeitung“ poroča po „Daily Telegraphu“, da so Združene države Amerike stavile na Mehiko ultimatum; v tem izjavljajo, da bi prvi boj onkraj meje Naco in Douglasa Združene države k pričetku sovražnosti prisilili.

Zopetno obstreljevanje Belgrada.

Iz Rima pribajajo uradna poročila, ki pravijo: Na Silvestrov večer začeli so avstro-ogrski monitorji od Donave in Save zopetno obstreljevanje Belgrada. Več krogelj razpočilo se je v najživahnejših ulicah, pa so bila le poslopja poškodovana. V srbskih uradnih krogih se smatra to vojno akcijo kot začetek in uvod nadaljnjih operacij avstro-ograke armade. Ker se pričakuje napade tudi na drugih točkah, je srbsko armadno vodstvo iz neutrnjenih krajev svoje vojake v utrdbe poklicalo.

Nove ruske rezerve.

K.-B. Basel, 5. januarja. List „Baseler Nachrichten“ poroča: Ruski gardni kôr se je od Bzura in Rawke nazaj potegnil, da bode čez Božič počival. Iz vse Rusije se prinaša nove regimente v Varšavsko pokrajino. Dviganje starostnega razreda 1915 se vrši redno.

Mi se ne bojimo več prel budim prehlajenjem, bolečinam v križu, bolenjem, trganjem, neurgiji, zobobolom in drugim bolečinam, odkar vemo, da Fellerjev rastlinski fluid z. zn. „Elsa-fluid“ takoj bolečine odpravi. 18 steklenic stane franko samo 6 kron od lekarnarja E. V. Feller, Stubica, Elsaplaz 241 (Hrvatsko). Obenem se lahko tam naroči Fellerjeve milo odvajalne „Elsakroglice“, 6 skatlice za 4 krome 40 h franco. Te so idealno sredstvo zoper pomanjkanje teka, težave v želodcu, trdo truplo in drugemu motenju prebave.

Cepljeno trsje

sorte Mosler, Burgunder b., r., Sylvaner, Ruländer, Muskat, Traminer, Weltliner, Gutedel b., r., Kavčina, Ranfol, Stadkamenka, laški Riesling, cepljene na podlago Riparia P., Rupestris Monticola, Riparia Rupestris, Solanis Berlandieri X Riparia X Teleki ta podlaga Berlandieri X Reparia Teleki je najboljša od vseh podlag, za apneno zemljo najboljša. Tudi več trsov korenjakov te gori omenjene vrste. Cena nizka in po dogovoru. Janez Werbnyjak, trsničar Breg p. Ptuj. 29

ŽENITNA PONUDBA!

Mož, ki ima premoženja 20.000 K čiste vrednosti, se želi seznaniti z gospodinjstvom izurjeno Slovenko tudi nemškega jezika zmožno, do 25 let starosti; več se izve z dopisom. Prednost imajo Spodnje-Stajerke. Naslov se izve v upravi tega lista. 27

Mlajše delavke,

tudi cele družine, dobijo delo kot »Spulerin« ali »Weberin« v tkalnici (Segeltuchweberei) Thondorf, P. Liebenau p. Gradcu. Sianovanja v perzonalni hiši. 26

Oženjeni kočijaž

ako mogoče z enim odraslim sinom. sprejme se v graščini Ebensfeld pri Ptuj. 28

Viničar

z večimi ljudmi se z. 2. februarjem t. l. za Zavrč sprejme. Vprašanja na Hutter, Ptuj. 21

Sodarski

učenec

se pod dobrimi pogoji takoj sprejme pri g. Hans Steudte, sodarski mojster, Ptuj, Brandgasse. 802 XXXXXXXXXX

Kupim

les za ruš ali gotovi ruš 10 m dolg in 910 m širok. Tudi spremem pridnega mlinarskega učenca.

Alois Kukowetz, mlinar, Ptuj. 31

Mlad

komi

strogo soliden, nemščine in slovenščine zmožen, dobi službo pri Slawitsch & Heller, trgovina z blagom, Ptuj. 32

NAMIZNO SADJE

(Tafelobst)

jaboljke, mašanker, goldranete in druge vrste kupi g.

K. Kovač, Zagreb, Jelačić trg. 34

Lepa vila

v neposredni bližini Ptuja se pod ugodnimi pogoji takoj proda. Več pove Josef Wesiak, Funtigamer Bierdepot, Marburg, Mühlgasse. 601

Hiša

v dobrem stanu, zidana, z dvema sobama, kuhinja, klet in velbani hlev, čez 100 sadnih dreves, 2 orala zemlje, ob okrajni cesti, 7 minut od cerkve in šole, 25 minut od železnice se za 4500 K takoj proda. 2000 K ostane labko na hiši.

Na obroke 4 K

Kdor hoče zlato verižico in srebrno uro po ceni kupiti, naj piše takoj na R. Lechner, Goldwarenhans, Lundenburg 661.

Razglas.

okrajna hranilca

v Konjicah

obresti vloge od 1. pro-

sinca 1915 po . 5%

Enakočasno je povišala

obresti od posojil

na zemljišča na . 6%

in od občinskih in

društvenih posojil

na 5%

Ravnateljstvo.

Ravnateljstvo.